

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2014. gada 2. oktobr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Sest? PVN direkt?va – 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Pre?u pieg?des vietas noteikšana – Pieg?d?t?js, kas re?istr?ts dal?bvalst?, kura nav t? dal?bvalsts, kur? re?istr?ts pirc?js – Preces p?rstr?de dal?bvalst?, kur? re?istr?ts pirc?js

Lieta C?446/13

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2013. gada 25. j?lij? un kas Ties? re?istr?ts 2013. gada 7. august?, tiesved?b?

Fonderie 2A

pret

Ministre de l'Économie et des Finances.

TIESA (otr? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?ja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšs?d?t?ja vietnieks K. L?nartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?rs V. Tur? [*V. Tourrès*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2014. gada 7. maija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Fonderie 2A* v?rd? – *D. Le Prado*, advok?ts,
- Francijas vald?bas v?rd? – *D. Colas* un *J. S. Pilczer*, p?rst?vji,
- Grie?ijas vald?bas v?rd? – *I. Bakopoulos* un *M. Skorila*, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *L. Lozano Palacios* un *C. Soulay*, p?rst?ves,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2014. gada 3. j?lija tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t Padomes 1977. gada 17. maija Sesto direkt?vu 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV L 145, 1. lpp.; OV ?pašais izdevums latviešu valod?: 9. nod., 1. s?j., 23. lpp.), kas groz?ta ar

Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK (OV L 102, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).

2 Šīs līgums tika iesniegts saistībā ar strīdu starp *Fonderie 2A*, sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir Itālijā, un *ministre de l'Économie et des Finances* [ekonomikas un finanšu ministru] par atteikumu atļaut šai sabiedrībai pievienot savas vārtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”), kuru tā samaksā jūsi Francijā 2001. gadā par darbiem, kas tikuši veikti šajā dalībvalstī.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Sestā direktīva

3 Sestā direktīva kopš 2007. gada 1. janvāra ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā, ka attiecīgais PVN pamatlietā tika samaksāts 2001. gadā, atbilstošie noteikumi ir Sestās direktīvas noteikumi.

4 Sestās direktīvas 2. panta teksts ir šāds:

“[PVN] jāmaksā:

1. Par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atļautību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas katrai valstī rēķojas;

[..].”

5 Minutās direktīvas 5. panta 1. punktā jādziens “preču piegāde” ir definēts šādi:

““Preču piegāde” nozīmē tiesību nodošanu rēķoties ar materiālu pašumu kā pašniekam.”

6 Sestās direktīvas 8. panta, saskaņā ar kuru tiek noteikta ar nodokli apliekamo darījumu vieta, 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka precēm, ko nosūtā vai transportē vai nu piegādātājs, vai persona, kurai tās piegādā, vai arī trešā persona, piegādes vieta ir tā, kurā preces atrodas brīdī, kad sēkas nosūtīšana vai transportēšana personai, kurai tās piegādā.

7 Sestās direktīvas 28.a pantā, kurā noteikta pagaidu režīma nodokļu uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm piemērojamība, ir paredzēts:

“1. [PVN] jāmaksā arī:

a) par Kopienas iekšējā preču iegādēm, ko valsts teritorijā par atļautību veic nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas, vai juridiska persona, kas nav nodokļu maksātāja, ja pārvērtējs ir nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojas [..].

[..]

3. “Kopienas iekšējā preču iegāde” nozīmē iegūt tiesības rēķoties kā pašniekam ar kustamu materiālu pašumu, ko personai, kas iegādājies preces, atstājis vai atvedis pārvērtējs vai kāds viņa vārdā, vai persona, kas iegādājas preces citai dalībvalstij, nevis tai, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas.

[..]

5. Turpmāko uzskata par preču piegādi, kas veikta par maksu:

b) preču pārvēšanu, ko nodokļu maksātājs veic no sava uzņēmuma uz citu dalībvalsti.

Par pārvēstu uz citu dalībvalsti uzskata: jebkuru materiālu pārveidi, ko nodokļu maksātājs vai kārds vai vārds nosūtītājs vai transportētājs ir no 3. pantā noteiktās teritorijas, bet paliekot Kopienas iekšienē, sava uzņēmuma mērķiem, kas nav mērķi kādam no šiem darījumiem:

[..]

– pakalpojuma sniegšanai nodokļa maksātājam, kas saistīta ar attiecīgo preču apstrādi, kura faktiski veikta nosūtītājas vai transportētājas galamērķa dalībvalsts teritorijā, ja preces pēc apstrādes minētajam nodokļa maksātājam sīta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās sīkotnāji nosūtītas vai transportētas;

[..].

6. Kopienas iekšējā preču iegādē par samaksu ietver to, ka nodokļu maksātājs sava uzņēmuma mērķiem izmanto preces, ko šis nodokļu maksātājs vai kārds vai vārds nosūtā vai transportē no citas dalībvalsts, kuras teritorijā preces ir ražotas, iegūtas, apstrādātas, nopirktas, kur nodokļu maksātājs ir tās iegādājies atbilstoši 1. punktam vai no kuras importētājs uz šo citu dalībvalsti sakarā ar sava uzņēmuma darbību.

[..]”

8 Šīs direktīvas 28.f pantā ar nosaukumu “Tiesības uz nodokļu samazinājumu” ir noteikts:

“1. Direktīvas 17. panta 2., 3. un 4. punktu attiecīgi aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) [PVN], kas ir jāmaksā vai ir samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, ko viņam piegādātājs vai piegādātājs cits nodokļu maksātājs, kuram ir jāmaksā nodokļi valsts teritorijā;

[..]

3. Dalībvalstis visiem nodokļu maksātājiem ar dod tiesības uz [PVN] samazinājumu vai atmaksāšanu, kas minēta 2. punktā, ja preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:

a) darījumiem, kas saistīti ar citā valstī veiktām 4. panta 2. punktā minētajām saimnieciskām darbībām, kurām pienāktos samazinājumi, ja šie darījumi būtu veikti valsts teritorijā;

[..]

4. [PVN] atmaksāšanu, kas minēta 3. punktā, veic:

– nodokļu maksātājiem, kuri nav reģistrēti valsts teritorijā, bet ir reģistrēti citā dalībvalstī, saskaņā ar sīkākām īstenošanas noteikumiem, kas paredzēti [Padomes 1979. gada 6. decembra Astotajā] direktīvā 79/1072/EEK [par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV L 331, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “Astotā direktīva”)],

[..]”

[..].”

Astot? direkt?va

9 Astot?s direkt?vas 1. pant? noteikts:

“Šaj? direkt?v? “nodok?iem pak?auta persona, kas nav re?istr?ta valsts teritorij?” ir persona [Sest?s direkt?vas] 4. panta 1. punkta noz?m?, kam 7. panta 1. punkta pirm? apakšpunkta pirmaj? un otraj? teikum? min?taj? laika posm? šaj? valst? nav bijusi nedz saimnieciskas darb?bas vieta, nedz past?v?gs uz??mums, no kura notikusi dar?jumu k?rtošana, nedz ar?, ja neeksist? š?da saimnieciskas darb?bas vieta vai past?v?gs uz??mums, past?v?ga dz?vesvieta vai parasta uztur?šan?s vieta, un kas taj? paš? laik? nav pieg?d?jusi nek?das preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskat?t, ka tie ir pieg?d?ti min?taj? valst? [..].”

10 Š?s direkt?vas 2. pant? ir paredz?ts:

“Katra dal?bvalsts, iev?rojot turpm?k min?tos nosac?jumus, atmaks? nodok?iem pak?autai personai, kas nav re?istr?ta valsts teritorij?, bet ir re?istr?ta cit? dal?bvalst?, visus [PVN], kas maks?ti par pakalpojumiem vai kustamu ?pašumu, ko tai š?s valsts teritorij? pieg?d?jušas citas nodok?iem pak?autas personas, vai ar? kas maks?ti par pre?u iev?šanu valst?, cikt?l š?s preces un pakalpojumus lieto [Sest?s direkt?vas] 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkt? min?tajos dar?jumos un 1. panta b) apakšpunkt? min?to pakalpojumu sniegšan?.”

Francijas ties?bas

11 Visp?r?j? nodok?u kodeksa [*code général des impôts*] 256. pant? – reakcij?, kas piem?rojama faktiem pamatliet? (turpm?k tekst? – “CG”), – ir paredz?ts:

“I. [PVN] maks? par pre?u pieg?di un pakalpojumu sniegšanu, ko par atl?dz?bu veic nodok?u maks?t?js, kas k? t?ds r?kojas.

II. 1° Pre?u pieg?de noz?m? ties?bu nodošanu r?koties ar kustamu materi?lu ?pašumu k? ?pašniekam.

[..]”

12 CG/ 258. panta redakcija ir š?da:

“I. Par kustama materi?la ?pašuma pieg?des vietu uzskata Franciju, ja šis ?pašums atrodas Francij?:

- br?d?, kad p?rdev?js, pirc?js vai k?da persona to v?rd? nos?ta vai transport? preci pirc?jam;
- br?d?, kad p?rdev?js vai k?da persona t? v?rd? veic mont?žu vai uzst?d?šanu;
- nodošanas pirc?jam br?d?, ja nav veikta nos?t?šana vai transport?šana;

[..].”

13 CG/ 271. pant? un II pielikuma 242?0 M pant? tiek ?stenots Astot?s direkt?vas 1. un 2. pants.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 2001. gadā prasītāja pamatlieta Itālijā ražoja metāla izstrādājumu, kurus tā pārdēva *Atral* – sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir Francijā.

15 Pirms metāla izstrādājumu piegādes *Atral* prasītāja pamatlieta savā vārdā nosūtīja šos izstrādājumu citai Francijā reģistrētajai sabiedrībai *Saunier-Plumaz*, lai tā veiktu metāla izstrādājumu apdares darbus, proti, krāsošanas darbus, un tad tos tieši nosūtītu gala pircējam.

16 Minēto izstrādājumu pārdošanas cenā, par ko sabiedrībai *Atral* izsniedza rēķinu *Fonderie 2A*, tika iekārtoti šie apdares darbi. Par šiem pašiem apdares darbiem sabiedrībai *Fonderie 2A* rēķinu izsniedza šo darbu veicējs, proti, *Saunier-Plumaz*, un rēķinā norādītajā summā tika iekārtoti arī PVN par šiem darbiem.

17 Pamatojoties uz valsts tiesību normām, ar ko īsteno Astoto direktīvu, *Fonderie 2A* lūdz Francijas nodokļu administrācijai atmaksāt PVN, kas tai tādējādi bijis jāsamaksā.

18 Šīs lūgums tika noraidīts tādēļ, ka saskaņā ar valsts tiesību normām, ar kurām tiek īstenota Sestā direktīva, preču piegādes vieta atradās Francijā.

19 Tad *Fonderie 2A* cēla prasību par šo atteikumu *Tribunal administratif de Paris* [Parīzes administratīvajā tiesā], kura to noraidīja ar 2008. gada 3. jūlija spriedumu. Tā kā arī iesniegtā apelācijas sūdzība tika noraidīta ar *Cour administrative d'appel de Paris* [Parīzes Administratīvā apelācijas tiesā] 2010. gada 21. oktobra spriedumu, prasītāja pamatlieta iesniedza kasācijas sūdzību *Conseil d'Etat* [Valsts padomē].

20 Šīs kasācijas tiesvedības ietvaros prasītāja pamatlieta apgalvoja, ka *Cour administrative d'appel de Paris* nav ievērojusi *CGI* noteikumus, kas pieņemti, lai nodrošinātu Sestās direktīvas transponēšanu Francijas tiesībās. Tā uzskata, ka ir veikusi Kopienas iekšējo piegādi no Itālijas un ka nebija veikusi Francijā ar nodokli apliekamu darījumu. Tādējādi PVN esot jāmaksā pircējam par Kopienas iekšējo preču iegādi.

21 Šādos apstākļos *Conseil d'Etat* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Sestās direktīvas noteikumi par piegādes vietas Kopienas iekšējo noteikšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāuzskata, ka preces piegāde, ko pēc preces pārstrādes, kas veikta pircēja valstī reģistrētas citas sabiedrības struktūrvienībā, pārdevēja vārdā veic sabiedrība pircējam citā Eiropas Savienības valstī, ir piegāde starp pārdevēja valsti un gala saņēmēja valsti vai piegāde gala saņēmēja valsts iekšējo pārstrādes struktūrvienības?”

Par prejudiciālo jautājumu

levada apsvērumi

22 No Astotās direktīvas 1. un 2. panta, tos skatot kopsakarā, izriet, ka prasītājas pamatlieta situācijā preces piegādātājam tiesības uz tās PVN atmaksāšanu, kas bija jāsamaksā par šo preci un kuru tas pārskaitīja citā dalībvalstī reģistrētajam pakalpojumu sniedzējam, ir tikai tad, ja šīs piegādātājs nav veicis nekādu preču piegādi vai sniedzis pakalpojumu, kas uzskatāmi par notikušiem šajā pārdēvētajā dalībvalstī. Proti, ja prasītājas pamatlieta situācijā piegādātājs ir veicis preču piegādi šajā pašā dalībvalstī, pakalpojumu sniedzējam samaksājams PVN nav jāatmaksā atbilstoši PVN neitralitātes principam, jo minētajam piegādātājam, ciktāl minētā pakalpojumu sniedzēja sniegtie pakalpojumi tiek izmantoti šā piegādātāja ar nodokli apliekamo

darījumu vajadzībām, ir tiesības uz PVN atskaitīšanu atbilstoši Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta a) apakšpunktam – redakcijai, kas iziet no minētās direktīvas 28.f panta 1. punkta.

23 Tādējādi iesniedzējtiesa vālas noteikt, vai preču piegāde, ko prasītājas pamatlietā situācijā veicis piegādātājs pircējam, kas reģistrēts citā dalībvalstī, ir uzskatāma par notikušu šajā pārdotajā minētajā dalībvalstī, ja pirms minēto preču transportēšanas minētajam pircējam minētais piegādātājs uztic apdares darbu veikšanu pakalpojumu sniedzējam, kurš reģistrēts šajā pašā dalībvalstī.

24 Pat ja uzdotajā jautājumā ir vispārīga atsauce uz Sestās direktīvas noteikumiem, kas ļauj noteikt Kopienas iekšējās piegādes vietu, ir jāuzskata, ka tas attiecas uz šīs direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretāciju. Proti, no judikatūras izriet, ka šajā tiesību normā, kas ļauj noteikt preču piegādes vietu, nav noteikta atšķirība starp “Kopienas iekšējām” piegādēm un “iekšējām” piegādēm (skat. spriedumu *EMAG Handel Eder*, C-245/04, EU:C:2006:232, 46. punkts).

25 Līdz ar to, kā savu secinājumu 52. punktā norādījis ģenerālvokāls, preču, kas ir attiecīgā metāla izstrādājumi pamatlietā, piegādes, ko veic *Fonderie 2A* sabiedrībai *Atral*, vieta ir nosakāma, piemērojot minēto 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un tam, vai ir tikusi veikta “pārvešana” vai “izmantošana” Sestās direktīvas 28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta un 6. punkta izpratnē, šajā ziņā nav nozīmes, un tādējādi šīs pārdotās minētās tiesību normas nav jāinterpretē, lai atbildētu uz uzdoto jautājumu.

26 Šīdos apstākļos ir jāuzskata, ka savā jautājumā iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāuzskata, ka par tādās preces piegādes vietu, ko sabiedrība, kas ir reģistrēta vienā dalībvalstī, pārdēvusi pircējam, kas reģistrēts citā dalībvalstī, un kurai pirms šīs preces nosūtīšanas pārdēvējis ir uzticējis veikt apdares darbus pakalpojumu sniedzējam, kurš ir reģistrēts šajā otrajā dalībvalstī un kurš šo precī nosūta pircējam, ir jāuzskata dalībvalsts, kurā ir reģistrēts piegādātājs, vai tieši otrādi – dalībvalsts, kurā ir reģistrēts pircējs.

Tiesas atbilde

27 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāievēro pie Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta teksts, saskaņā ar kuru par preču piegādes vietu uzskata “vietu, kur preces atrodas brīdī, kad sēkas nosūtīšana vai transportēšana personai, kurai tās piegādā”. Tomēr šīs tiesību normas gramatiskā interpretācija neļauj uzskatīt, ka piegādes, kas notikusi starp prasītāju pamatlietā un pircēju, vieta atrodas dalībvalstī, kurā ir reģistrēts piegādātājs. Proti, attiecīgās preces vispirms tika nosūtītas pakalpojumu sniedzējam, kurš ir reģistrēts citā dalībvalstī un kurš pēc apdares darbu veikšanas tās nosūtījis pircējam, kurš reģistrēts šajā pārdotajā minētajā dalībvalstī. Līdz ar to vienīgās preces, par kurām ticis nosūtīts līgums starp piegādātāju un pircēju, proti, pabeigtas preces, “brīdī, kad sēkas nosūtīšana vai transportēšana personai, kurai tās piegādā”, Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē jau atradās dalībvalstī, kurā ir reģistrēts pircējs.

28 Otrkārt, šo gramatisko interpretāciju apstiprina minētās tiesību normas vispārīgā sistēmā. Proti, "preču piegādes" vieta Sestās direktīvas 5. panta 1. punkta izpratnē, proti, vieta, kur tiek nodotas tiesības rēķoties kā pašniekam ar kustamu materiālu pašumu, ir jānosaka, piemērojot Sestās direktīvas 8. panta 1. punktu paredzētos noteikumus. Tomēr prasītājam pamatlieta situācijā preču piegādātājs, tās nosūtītājam apdares pakalpojumu sniedzējam, nenodod pircējam tiesības rēķoties kā pašniekam ar kustamu materiālu pašumu. Šādas nosūtīšanas vienīgais mērķis ir padarīt attiecīgās preces atbilstīgas piegādātāja līgumiskajiem pienākumiem, lai pēc tam varētu notikt piegāde pircējam.

29 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts nozīmē, ka ir jāpastāv pietiekamai temporālai un materiālai saiknei starp attiecīgo preču piegādi un to nosūtīšanu, kā arī turpinātāji darījuma norisē (skat. spriedumu X, C-84/09, EU:C:2010:693, 33. punkts).

30 Tomēr šāda saikne un šāda turpinātība nepastāv, ja piegādātāja veiktas preču nosūtīšanas mērķis ir tās pārstrādāt pirms piegādes pircējam, lai tās kātu atbilstošas likumiskajām saistībām starp piegādātāju un pircēju. Šādos apstākļos par piegādes vietu Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē uzskata vietu, kurā atrodas preces, kas kāvušas atbilstošas likumiskajām saistībām starp šīm abām līgumslēdzējām pusēm.

31 Visbeidzot, šāda interpretācija atbilst Sestās direktīvas noteikumu par vietas, kurā darījumi ir apliekami ar nodokli, noteikšanu mērķim – izvairīties gan no šo darījumu dubultas aplikšanas ar nodokļiem, gan no to neaplikšanas ar nodokļiem vispār (šajā ziņā saistībā ar Sestās direktīvas 9. pantu skat. spriedumu *ADV Allround*, C-218/10, EU:C:2012:35, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Proti, kā savu secinājumu 42. punktā norādījusi ģenerālvokāle, tā ļauj viennozīmīgi noteikt preces piegādes vietu, no kuras savukārt ir atkarīga dalībvalsts, kura ir tiesīga piemērot PVN par šo darījumu.

32 Šādos apstākļos uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāuzskata, ka par tādās preces piegādes vietu, ko sabiedrība, kura ir reģistrēta vienā dalībvalstī, pārdevusi pircējam, kas reģistrēts citā dalībvalstī, un kurai pirms šīs preces nosūtīšanas pārdevējs ir uzticējis veikt apdares darbus pakalpojumu sniedzējam, kurš ir reģistrēts šajā otrajā dalībvalstī un kurš šo precī nosūta pircējam, ir jāuzskata dalībvalsts, kurā ir reģistrēts pircējs.

Par tiesīšanas izdevumiem

33 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesīšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāuzskata, ka par tādās preces piegādes vietu, ko sabiedrība, kura ir reģistrēta vienā dalībvalstī, pārdēvusi pircējam, kas reģistrēts citā dalībvalstī, un kurai pirms šīs preces nosūtīšanas pārdēvējs ir uzticējis veikt apdares darbus pakalpojumu sniedzējam, kurš ir reģistrēts šajā otrajā dalībvalstī un kurš šo precī nosūta pircējam, ir jāuzskata dalībvalsts, kurā ir reģistrēts pircējs.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.